

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 473

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ὑπὸ Π. Θωμά.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΟ ΗΤΕΧΟΚΟΜΕΙΟΝ ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ.

ΕΥΘΥΒΟΛΙΑ ΣΚΟΠΕΥΤΩΝ.

ΠΟΝΗΡΙΑ ΚΥΝΟΣ.

Η ΜΑΝΑ ποίημα Ἀχιλ. Παράσχου.

ΔΥΟ ΑΝΗΘΙΚΑ ἈΣΜΑΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ὑπὸ Κωνστ. Νεστορίδου.

Νεστορίδου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

ΑΘΗΝΩΝ—ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἐπιμόνημα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀργείων περὶ τῆς ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ναύπλιον διὰ τοῦ Ἄργους, καὶ τῆς ἀπὸ Ἄργους εἰς Μύλους σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου. Πρὸς τὸ Σ. ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ τὴν δευθυναίαν τῆς Γενικῆς Ἱστορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀναδόχου τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου.

Τὸ ζήτημα, περὶ οὗ πραγματεύεται τὸ προκείμενον ὑπόμνημα, ὅπερ ἐκτυπωθὲν διενεμήθη καὶ εἰς πάντα τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων, ὅπως γένηται περὶ τούτου λόγος καὶ ἐπιτευχθῆ ἢ προσήκουσα λύσις, δὲν εἶνε τοπικὸν τοῦ Ἄργους, ὡς δυνάται τις νὰ ὑπολάβῃ, ἀλλ' ἀφορᾷ εἰς πάντα τὰ συμφέροντα, ἅτινα πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, μέλλουσα νὰ συνδέσῃ τὰς Ἀθήνας μετὰ τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου, συμφέροντα γενικά, οὐχὶ μίαν ἢ δύο, ἀλλ' ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἡερσονήσου ταύτης.

Ὡς τοιοῦτον δὲ καὶ μόνον πραγματευόμεθα καὶ ἡμεῖς τοῦτο ἐνταῦθα, λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τοῦ σταλέντος ἡμῖν ὑπομνήματος, ἀσχετῶς πρὸς τὰ προσωπὰ καὶ πρὸς τὰς ἐπιχειρηματικὰς ἀντιζηλίαις.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα ἔχει ὡς ἐξῆς· Κατὰ τὸν νόμον περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου τοῦ 1882 ἐνεκρίθη ἐν ἄλλοις καὶ ἡ σύστασις σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Κορίνθου δι' Ἄργους εἰς Ναύπλιον, καὶ ἀπὸ Ἄργους εἰς Μύλους. Οὐδὲν δὲ τούτου φυσικώτερον καὶ ὁμαλώτερον, διότι ἡ γραμμὴ αὕτη, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, μέλλουσα νὰ καταλήξῃ εἰς Μύλους, ἐπίγειον τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς κεντρικῆς ἐν γένει Πελοποννήσου, ἀκολουθεῖ εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ Κορίνθου μετὰ Μύλων διερχομένη δι' Ἄργους. Τὸ Ναύπλιον δὲ κείμενον μακρὰν τῆς εὐθείας, ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἐξυπηρετοῦται δι' εἰδικῆς γραμμῆς· αὐτοτελοῦς μετὰ τοῦ τούτου καὶ τοῦ Ἄργους. Οἱ προτιθέμενοι ἐπομένως ἐκ τῆς πρωτεύουστος τοῦ Κράτους, ἡ ἐκ Κορίνθου, νὰ μεταβῶσιν εἰς Μύλους καὶ ἐνευθύνῃ δι' ἅμαξιν διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀχαλασκάμπου εἰς Τριπάλιν καὶ τὴν κεντρικὴν Πελοποννήσον καὶ τὸνἄπειρον, δὲν εἶχον παρὰ τὴν ἀκολουθησῶσιν εὐθείαν γραμμὴν, ἥτις εἶνε καὶ ἡ συντομωδέστε πάντοτε ἐκ τῶν συνδεουσῶν δύο σημεῖα, τοιαύτη δὲ εἶνε κυρίως ἡ γραμμὴ ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῶν Δερβενικίων πρὸς τὸ Ἀργολικὸν πεδῖον μετὰ Μύλων ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει κατ' ἀνάγκην ὁ σιδηροδρόμος θὰ διερχετο διὰ τοῦ Ἄργους, κείμενου ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς λοδορομίας. Ἄρκει δὲ νὰ ριφῆ τις ἄπλοῦν βλέμμα ἐπὶ γεωγραφικὸν χάρτηον ἑλληνικὸν διὰ νὰ κατανοήσῃ τὸ φυσικὸν τῆς γραμμῆς ταύτης καὶ τὴν ὀρθότητα καὶ ἀκριθεῖ παρτήρησιν τῶν μηχανικῶν, οἵτινες μελετήσαντες ἐπὶ τόπου

τὰς γραμμὰς καὶ διαγράφαντες τὰ σχέδια, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ὀρισθῶσιν ἐν τῷ νόμῳ τὰ σημεῖα τῶν γραμμῶν, ἅτινα ὀρθῶς καὶ λογικῶς καὶ κατὰ τέχνην παρεδέχθησαν.

Καὶ οὕτω μὲν εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τίνος. Ἄλλ' ὅτε ἐγένετο ἀρχὴ ἐκτελέσεως τῆς διακλαδώσεως ταύτης ἀπὸ Κορίνθου εἰς Μύλους τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πατρῶν, ἡ ἑταιρία ἡ ἀνακλαθῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νέον σχέδιον γραμμῆς, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ προτερον εὐθεῖα ἀπὸ Δερβενικίων, Φιγλιῶν, Ἄργους, Μύλων ἐγκαταλιμπάνεται, καὶ γίνεται λοξή. Ἀπὸ Δερβενικίων προχωρεῖ μέχρι τῆς ἑρήμου Τύρινθος, ἐνευθεν δὲ εἰς Μύλους, ἐγκαταλειπούμενον ἐκτὸς τῆς γραμμῆς τοῦ Ἄργους.

Ὁ θέλων ἐφ' ἐνός γεωγραφικοῦ πίνακος νὰ σπουδάσῃ τὴν γραμμὴν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκείνος, ὅστις εἶδε καὶ γνωρίζει κλλῶς τὸ Ἀργολικὸν πεδῖον, τὰς θέσεις τῶν πόλεων Ναυπλίας καὶ Ἄργους, τὴν θέσιν τῶν Μύλων, τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὴν παραγωγὴν, τὴν μετὰ τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου συγκοινωνίαν, ἢ καὶ μόνην πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἢ γραμμὴ αὕτη, δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τῆς πρώτης ἀρίστης συντομῆς γραμμῆς καὶ τῆς παραδοχῆς μεγαλειτέρας λοξῶς διασχούσης τὸ Ἀργολικὸν πεδῖον εἰς μέρη ὀλιγάνθρωπα καὶ ἀγονά· μὴ συνδεούσης τὰς δύο πόλεις, κυρίως δὲ τὸ Ἄργος, ὅπερ κυρίως καὶ ἤδη συγκεντρῶν ἐν ἐξυτῷ πᾶσαν τὴν παραγωγὴν τοῦ Ἀργολικοῦ πεδίου.

Δὲν εἰσεργόμεθα παντάπασιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λόγων, οἵτινες ὑπεγόρευσαν τὴν μεταβολὴν ταύτην, οὐς ἀναφέρει τὸ εἰρημένον ὑπόμνημα· τοῦτο μόνον δύναται τις νὰ εἴπῃ ὁ ἀναγνώσκων αὐτὸ μετὰ γεωγραφικὸν χάρτηον ἢ ἢ γνωρίζων ἐξ αὐτοφασίας τοὺς τόπους, ὅτι τὴν μεταβολὴν ταύτην ὑπεγόρευσαν λόγοι στερούμενοι ἐντελῶς πάσης δικαιολογητικῆς βάσεως, διότι ἡ δευτέρα γραμμὴ σταθμὴν ἔχουσα ἐν τῷ Ἀργολικῷ πεδίῳ ἔρημον, ἀκατοίκητον καὶ νοσῶδες μέρος, τὴν Τύρινθα, καταλείπουσα μακρὰν πόλιν πολυάνθρωπον, τὸ Ἄργος, οἰκουμένην ἡλοσχερῶς ὑπὸ γαιοκτημόνων, ἔχουσαν μέλλον εὐρὸν ὡς ἐκ τῆς θεοσεύς τῆς, δὲν ἐξυπηρετεῖ παντάπασιν τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρίας καὶ τῶν οἰκούντων ἐν τῷ Ἀργολικῷ πεδίῳ, δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν ταχύτητα, ἢν θέλει ἐπιζητήσει ὁ ἐκ τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου μεταβαίνων εἰς Κόρινθον καὶ Ἀθήνας, καὶ ἀνὰγκαζόμενος νὰ λοδορομῇ εἰς Τύρινθα ἢ Ναύπλιον πρὸς δὲ τὴν ἀπαιτήσῃ μείζονα δαπάνην κατασκευῆς, μείζονα ἀποζημιῶσιν ἐκ μέρους τῆς κυβερνητικῆς καὶ ὅτι ἐπιφέρει ἄλλα χειρομάρτυντα ἄτοπα.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀργείων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἑταιρίαν σκοποῦν εἶναι νὰ παραστήσῃ τὸ ἄτοπον, τὸ ἀσυμφορον καὶ τὸ ἐπιβλαβὲς τῆς νέας γραμμῆς εἰς τε τὴν ἑταιρίαν καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τὰ τοπικά, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰ τῆς γενικῆς συγκοινωνίας τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου μετὰ τῆς πρωτεύουστος. Ἐν αὐτῷ ἀναλύονται μετὰ πειστικότητος πάντες οἱ λόγοι, οἱ ὅποιοι συνηγοροῦσιν εἰς τὴν μὴ μεταβολὴν τῆς γραμμῆς, λόγοι ἀρνούμενοι ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἐξ αὐτῆς τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων καὶ τῶν περιστάσεων, ἐν οἷς ἕκαστος διατελεῖ. Ἄν δὲ συμβαίη τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀργείων νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Ἄργους, ταῦτα πρὸέρχεται διότι τὰ πράγματα ὁμιλοῦσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἡ θέσις τοῦ κεῖται ἐπὶ τῆς εὐθείας γραμμῆς τῆς ἀπόσεως εἰς Μύλους, ἐπομένως συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς γραμμῆς ταύτης δὲν συνηγορεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μεροληπτικῶς καὶ ἐπὶ ἀντιζηλίαις πρὸς τὸ Ναύπλιον, τὸ σὺδδῶκε βλαπτόμενον ἐκ τῆς πρώτης γραμμῆς τοῦ Νομοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς πελοποννησιακῆς συγκοινωνίας, ἥτις θέλει ὑποστῆ καμπτομένης τῆς γραμμῆς τραῦμα κλίριον ὅταν ἤθελεν ὑποστῆ εὐθυεπῆς καὶ ἀκατακόστος δένδρον καμπτόμενος ἢ θλώμενος, παρεμποδίζομένης οὕτω τῆς ταχείας καὶ εὐκόλου μεταγωγῆς ἀπὸ τῶν ριζῶν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ροφῆς καὶ διαταρακτομένης τῆς φυσικῆς λειτουργίας, τὴν ὅποιαν ἐνταῦθα μὲν ὤρσεν ἡ φυσικὴ ζωὴ, ἐκεῖ δὲ αἱ τοπικαὶ καὶ χωρογραφικαὶ περιστάσεις.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦτο τοῦ δημοτικοῦ συμβου-
 λίου τῶν Ἀργείων, τὸ ἐμβριθῶς γεγραμμένον, θέλει δώσει ἀ-
 φορμὴν εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρὸς νέαν μελέτην ἐπιτόπιον τῆς
 γραμμῆς καὶ εἰς σκέψεις γενικωτέρας. Διὸ συνιστῶμεν τὴν
 ἀνάγνωσιν αὐτοῦ καὶ μελέτην εἰς πάντας, αἵτινες ἐν τῇ πε-
 ριπτώσει ταύτῃ ἔχουσιν ἥθικον καὶ ὕλικον συμφέρον, ἵνα
 μὴ καταστραφῇ ἐκ προσωπικῶν λόγων καὶ φιλοτιμιῶν κοι-
 νωφελέστατον ἔργον σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἐν γένει ζωτικὴν
 δύναμιν τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἑκείνων δὲ τὰ ὅποια ἀπ᾿ ἀκατα-
 σκαυτῶμενα ἔχουσιν διὰ κρίσει μακρῶν, ἀλλ' οὐσης ἐνκόλου τῆς
 μεταβολῆς καὶ ἀντικαταστάσεως ἀνευ ζημιῶν τῆς κοινωνίας.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν τὸ τρίτον τεῦχος τῆς «Ἀρχαιολογι-
 κῆς Ἐφημερίδος» περιλαμβάνον, ὡς πάντοτε, πολλὰς ἐξιο-
 σπουδάστους διατριβὰς. Τὰ περιεχόμενα αὐτοῦ ἀναγράφου-
 μεν ἐνταῦθα ὡς ἑξῆς: Σ. Βάση, Ἰπτατικὰ γράμματα πρὸς
 Ὁρωπίους. — Στεφάνου Α. Κοιμανοῦδη, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ
 ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου. — Τοῦ αὐτοῦ, Δύο ἀττικά ψήφισματα.
 — Δ. Φιλίου, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἐλευσίνος. — Κ. Purgold, Ἀρ-
 χαϊκὸν ἀέτωμα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως. — Δ. Φιλίου, προσθήκη
 εἰς τὴν ἐξ Ἐλευσίνος ἐπιγραφήν. — Ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις.
 Ἀπεικονίσματα. Ἀρχαϊκὸν ἀέτωμα ἐκ τῆς Ἀκροπό-
 λεως. — Ἀρχαϊκὰ γλυπτὰ ἐξ Ἐλευσίνος. — Πανομοίωτον
 Ἐλευσινιακῆς ἐπιγραφῆς.

— Εἰς ἀγγλικά φύλλα ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ κ. Θεόδωρος
 Βέντ ἐκδίδει προσχῶς σύγγραμμα περὶ Κυκλάδων καὶ περὶ
 τοῦ βίου τῶν νησιωτῶν Ἑλλήνων, σκοπεῖ δὲ νῦν νὰ ἐπιχει-
 ρῆσιν ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν Σποράδων. Ἄλλὰ φαί-
 νεται ὅτι τὸν ἐρευνῶν τούτων μόνον ἐλαττήριον δὲν εἶνε ὁ
 πρὸς τὴν ἀρχαιότητα θαυμασμός, διότι κατὰ τὸ «Ἀθηναίον»,
 ὁ κ. Βέντ ἐπώλησε πρὸ μικροῦ εἰς τὸ Βρετανικὸν Μοσεῖον
 τὰς ἀργασιότητας, ἅς ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν ἐν Ἀντιπάρῳ προϊ-
 στορικῶν τάφων.

— Ἐξεδόθη καλλιτεχνικώτατον τὸ πρῶτον φυλλάδιον τῆς
 Κλειοῦς, τοῦ ἐν Ἀσιφίᾳ ἐκδοιμένου μετ' εἰκόμων περιοδι-
 κοῦ. οὗτοις τὴν ἐκδοσιν προσηγγελλομεν ἐν τῇ Ἔστιά. Δὲ
 πρῶτον φυλλάδιον περιέχει ἐκλεκτὴν ὕλην ἐκ τῶν γνωστο-
 τέρων παρ' ἡμῶν λογίων, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ ὠραίων εἰκόνων.

— Ἰπὸ τὸν τίτλον «ὁ κ. Ν. Ἀποστολίδης καθηγητῆς,
 ἐλεγχόμενος», ὁ κ. Δ. Η. Κυριακόπουλος ἐδημοσίευσεν ἀπάν-
 τησιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς Ἐπι-
 τροπῆς, τῆς ὁρισθεῖσης ὅπως κρίνῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὑποβλη-
 θέντα ἐγχειρίδια φυσικῆς ἱστορίας. Ἀνταπάντησιν δὲ ἐδη-
 μοσίευσεν ὁ κ. Ἀποστολίδης διὰ τοῦ «Αἵωνος».

— Ὁ ἐξ Ἀδυσσινίας ἐπανελθὼν πρόεδρος κ. Δ. Μητσάκης,
 προσήνεκεν εἰς τὸ Φυσιογραφικὸν Μοσεῖον τοῦ Πανεπιστη-
 μίου ἡμῶν κιβώτιον πλῆρες ἰχθύων τεταριγευμένων ἐκ τῆς
 Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, ἐν οἷς καὶ χελώναι μὲ ἀπολιθώματα,
 δῶρον σπάνιον ἀποστελλόμενον ἐκ μέρους τοῦ ἀρχαλιεῶς
 τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης Ἑλληνοσ. Ἰωάννου Κάκου.

— Κατὰ τὴν ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν
 περὶ Κύπρου λέγει τοῦ Μαρτίου τοῦ 1884 ὑπῆρχον ἐν τῇ
 νήσῳ ταύτῃ 162 Ἑλληνικὰ σχολεῖα, 76 Τουρκικὰ, 5 Κα-
 θολικὰ καὶ 1 Ἀρμενικόν. Ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις
 ἐφοίτησαν 6,400 μαθηταί, ἐν δὲ τοῖς Τουρκικοῖς 2,100.

Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ μικρᾶς σημειώσεως δημοσιευθεῖσης
 ἐν τῇ Ἀλληλογραφίᾳ τοῦ Δελτίου τῆς 6 Ἰανουαρίου περὶ
 τοῦ πνεύματος τῶν λέξεων ἔτος καὶ αἵθερον ὁ κ. Γ. Ν. Χα-
 τσιδάκης ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα

«Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Ἡ λέξις ἔτος φαίνεται ὅτι πολλαχῶς τῆς Ἑλλάδος
 ἀπηγγέλλετο, μάλιστα ἐν τοῖς μεταγενεστέροις
 χρόνοις, μετὰ δασέος πνεύματος* π. χ. ἐν Ἡρακλειω-
 τικοῖς πίνακι πενταετηρίδος, ἐν ἐπιγρ. Ἀλικαρῶν. ἔτος, ἐν
 Κρητικῇ δεχέτῃ, Κερκυραϊκῇ ἐνδεχέτηροτ, ἐν Ἀμορ-
 γίνῃ ὀκτωκαιδεχέτης, ἐν Φολεγκανδρίᾳ ἐννεακαιδε-
 χέτης, ἐν Θεσσαλονικίᾳ τεσσαρακαιδεχέτης, ἐν Ῥω-
 μαϊκῇ ὀκτωκαιδεχέτης καὶ δωδεχέτης καὶ καθ' ἕτος
 ὁμοίως ἐν ἐπιγραφαῖς ἐκ Λαμψάκου, Σύρου, Μυλάων,
 Τέω. Ἐθμερείας ἀναγινώσκειται καθ' ἕτος, καὶ ἐν Ἀττι-
 καῖς ἐπιγραφαῖς ἀνεγνώσθη ἡ λέξις μετὰ δασέος πνεύματος.
 Ἄλλ' ἐν τῇ λογίᾳ Ἀττικῇ καὶ τῇ κατόπιν κοινῇ γλώσσῃ

ἐπεκρίθησαν ὁ φιλοῦμενος τύπος ἔτος, διότι ὁ μετὰ δασείας
 ἀπαγγελλόμενος σχεδὸν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὡς φαί-
 νεται, ἐνομιζέτο χυδαῖος. Ἄλλ' οὐχ ἦττον ὁ χυδαῖος
 τύπος μετέπλασε καὶ τὸ ὑπό πολλῶν μεταγενεστέρων μνημο-
 νεύομενον ἐπ' ἔτος καὶ ἐπετινός ἐς τὸ ἐφέτος καὶ ἐφε-
 τινός καὶ ταῦτα τὰ χυδαῖα, ἀν βέλτε, ἐκλήρορῳμισε
 καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς λαλοῦμένη κατὰ τὸ ἔθος αὐτῆς. Ταῦτα
 ἔρα ὡς διὰ πάντων τῶν αἰώνων ἐν χρήσει μαρτυροῦσι τι
 περὶ τῆς γλώσσης ἡμῶν, οὐχὶ δὲ τὰ ἐπ' ἐσχάτων εἰς
 χρῆσιν ἐλθόντα ἡ ἐπιναλθόντα ἐπετηρίδος, ἐπέτειος κττ.
 Ἄν δὲ τὸ αἴθριον ἔδασονθῃ ποτὲ ἡ μή, δὲν δύναμαι ν'
 ἀποδείξω. Δυνατὸν νὰ συνέβῃ καὶ εἰς τοῦτο ὅ,τι καὶ εἰς
 τὴν λέξιν ἔτος, δυνατὸν ὅμως νὰ ἐρμηνευθῇ τὸ μεθ'
 αἴθριον καὶ ἄλλος, τ. ἐ. ὡς σχηματισθῆν κατὰ τὸ μεθ'
 ἡμέραν, (c) καὶ ἡμέραν κ.τ.τ., δηλαδὴ δυνατὸν κττ'
 ἀμιλογαίου τοῦ δασυνομένου ἡμέρα, τὴν αἴθριον ἡμέραν κττ.
 τὸ αἴθριον νὰ ἐλέχθῃ αἴθριον* πρβλ. ἡμᾶς ἀντὶ ἡμᾶς κατὰ
 τὸ ὅμας.

Τὸ δ' οὕτω σχηματισθῆν μεθ' αἴθριον ἐκλήρορῳμῆθη
 ἡμῖν διὰ πάντων τῶν αἰώνων πρβλ. καθέρας, ἀφοῦ κττ.
 Τὸ δὲ ἐπ' ἐσχάτων διὰ τῆς παιδείας ἐπαναληφθῆν ἐπαῦ-
 ριον οὐδὲν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς γλώσσης δύναται νὰ μαρτυ-
 ρῆσῃ, ἅτε ἐπὶ τοσοῦτους χρόνους νήδυμον κοιμώμενον ὕπνον.

Ὁ ὁμίτερος
 Ἐν Ἀθήναις
 τῇ 9 Ἰανουαρίου
 1885.
 Γ. Ν. Χατσιδάκης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(18 Ἰανουαρίου Παρασκευή) 1885.]

Ἐπισήμως ἠγγέθη πῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ εἰς τὸ ὑπουρ-
 γεῖον ὅτι ἡ ρωσικὴ κυβερνήσις καθήργησε τὸν ἐπὶ τῷ
 σταφιδοκάρπου ἐπιβαλλόμενον δασμόν. — Καθ' ἅπαν τὸ κρά-
 τος ὁ χεμιὼν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐνέσκηψε βαρύτατος. Πᾶσα
 ἡ Θεσσαλικὴ πεδιάς ἐπλημύρθησεν ἐκ τῶν βροχῶν. Καὶ
 χιὼν οὐκ ὀλίγη ἔπεσεν ἐν Τρικκαίᾳ, μάλιστα καὶ Καλαμ-
 πᾶκα τοσαύτῃ ἦν, ὥστε διεκόπη ἡ συγκοινωνία τῶν εἰρη-
 μένων πόλεων μετὰ τῶν χωριῶν, ἔθβα καὶ οἰκίαι τινὲς κατέ-
 πεσον εὐτυχῶς ἀνευ οὐδένος ἀπευκαταίου. Ἐκ τοῦ ψυχροῦ
 οὐκ ὀλίγοι ἐπέθον καὶ τὰ ποιμίνα. — Ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρξαντο
 καὶ σήμερον περατοῦνται πὰρ ταῖς ἐνταῦθα Τραπεζαῖς αἱ
 ἔγγραφαί τῶν μεταχῶν τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου. —
 Κατὰ πληροφορίας τοῦ Νομάρχου Λαρίσσης πρὸς τὸ ἐπι-
 τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, δεκαεὶ ὀδομηκτικῆς οἰκογενείας
 ἀποτελοῦμεναι: ἐν ὅλῳ ἐκ πενήτηντοκα πέντε ἀτόμων ἐκ τῶν
 μεταναστευσασῶν εἰς Μικρὴν Ἀσίαν καὶ Μακεδονίαν, ἐπὶνέ-
 κμασαν εἰς τὰ οἰκία χωρία. — Ὁ ἑλληνοκὴ Ἐρυθρὸς
 Σταυρὸς ἀπέστειλε χίλια φράγκα εἰς τὸν ἐν Μαδρίτῃ ὡς
 συνδρομὴν πρὸς τοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν ἐν Ἰσπανίᾳ παθόντας.
 — Ἐκ τοῦ λιμένος Κατακόλου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου
 1884 ἐξήχθησαν 40,472,000 λιτρῶν σταφιδοκάρπου, ὧν
 20,000,000 ἀπεστάλησαν εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν, αἱ
 δὲ λοιπαὶ εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀυστρίαν. Κατὰ τὴν παρελθούσαν
 ἐβδομάδα εὐρίσκοντο ἐν τῇ λιμένι Κατακόλου δύο ἱστοφόρα
 καὶ δύο ἀτμόπλοια, ἅτινα παρελίμβανον περὶ τὰ 5,000,000
 λιτρῶν. — Γενομένης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῆς ἐπανα-
 ληπτικῆς δημοπρασίας τῆς ἐνοικίσεως τοῦ δημοτικοῦ ὁδομοῦ
 Πειραιῶς, κατεκυρώθη αὕτη πάλιν ἐπ' ὀνόματι ὁμάδος ἐμ-
 πόρων ἀντὶ 350 χιλιάδων δραχμῶν. — Οἱ ἐν Μαγχυστρίᾳ
 Ἑλληνοὶ ἀπέστειλαν 54 λίρας ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνη-
 μείου τοῦ στρατηγοῦ Θ. Κολοκοτρωνῆ. — Αἱ μοναὶ τῶν Ἀ-
 σωματικῶν καὶ τῆς Πεντέλης προσήνεγκον ὑπὲρ τοῦ μνημείου
 τοῦ στρατηγοῦ Θ. Κολοκοτρωνῆ ἡ μὲν δραχ. 150, ἡ δὲ 125.
 — Ὁ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ φιλοξενούμενος ἀδυσσινίος ἀρχι-
 κληρὸς ἐδωρήσατο βαρυσήμαντον καὶ καλλιτεχνικώτατον
 σταυρὸν πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, ὡς καὶ ἕτερον
 ἀνάλογον πρὸς τὸν εἰδικὸν αὐτοῦ γρηματικῆς. Ἀγαθὰ γέγονε
 Γεωργιάδην. — Ἡ κυρία Πηνελόπη Βασιλάκη προσήνεγκεν
 εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος βεῖου αὐτῆς Γ. Ζεῦχαρη ἀνὰ
 5,000 δραχμὰς εἰς τὸ πτωχοκομίον, εἰς τὸ ὄργανοτροφεῖον,
 εἰς τὸ θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός». — Συνεπείᾳ δυσχρέ-
 στος σκηπῆς ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ παρελ-
 θόντος Σχιδάτου, μονομαχία διὰ πιστολοῦ ἐγένετο τῇ πρώτῃ
 τῆς παρελθούσης Δευτέρας μετὰ τῶν βουλευτῶν κκ. Ρ.
 Κοιδῶ καὶ Πετριτση. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἐπῆλθε λυπηρὴν ἀπο-
 τέλεσμα.